

Gothic

Obožavatelji princeza u crnom, vampira, vukodlaka, vještica i drugih bića iz mašte i bajki – gotičari – romantični su i preslatki. Sve predrasude o štovanju đavla, magijanju i čarobiranju nisu se, nažalost, potvrdile – barem za mog kratkog posjeta Aždaji. Žicala jesam: “Daj, pliz, upali svijeću, ajmo zvat duhove”, ali nije se dala... Rekla je samo: “Zovi si ih sama...”

Razgovarala: Stela Jelinčić

Fotografije: Ognjen Maravić

Stilist: Dean Jelinek

Šminka i frizura: Frizeraj, www.frizeraj.hr

Modeli: NYA – MONIKA OMIŠKO (19), VENUS MANTRAP – TINA BRALIĆ (24)

Zahvaljujemo ljubaznom osoblju Parka Maksimir

AŽDAJA – TAJANA ŠTASNI (28), DIZAJNERICA ODJEĆE I VLASNICA FIRME DRACONIGENA www.azdaja-boutique.com

– Joj, super su ti ovi korzeti – kažem s oduševljenjem.
– Hoćeš da i tebe utegnemo? – reče Aždaja i zategne me čipkastim korzetom. Izgura mi sav zrak iz pluća.

– Moraš disati gornjim dijelom pluća, sisama... – savjetuje.

Cijeli intervju Aždaja brblja, a ja vježbam disanje sisama.

– Oduvijek sam obožavala SF i kostimiranje. Još kao klinka... A sve je počelo kad sam pogledala E.T.-ja. Tada sam se zaljubila u sva bića koja nisu s ovog svijeta... U fantaziju, u mračne sile svemira. U osmoj, šivala sam odjeću za lutke, a već u dvanaestoj za sebe. Baka me naučila. Čim sam sjela za mašinu – znala sam da je to to.

– Zar su ti i barbike bile gotičarke?

– Nisu. Bile su princeze. Nisam se ja odmah navukla na *gothic*. To me spopalo u pubertetu, u srednjoj. Čak sam neko vrijeme bila i rejverica, držale su me boje. Onda sam zabrijala na crno, na viktorijansko doba, na vampire i vukodlake, na smrt... Mislim, ljudi se u pubertetu traže, a ja sam se totalno našla u ovome, i to je postao moj *lifestyle*. Obožavam kostimiranje i putujem po konvencijama, recimo, *SFERaKon*, *Istrakon*, *Rikon*... A bila sam i u Londonu na *Rubber Ballu*. To ti je SM događaj. Moj dečko je bio svećenik, a ja opatica. Odjela su nam bila od gume, ono, ful, od glave do pete guma... Volim se ja i inače igrati sa svojim dečkom u tom SM stilu... Bićem po guzi. Ha-ha-ha. A koristim SM i za svoje modele.

– Pričaj mi malo o tom *Rubber Ballu*... Kako je to u Londonu?

– Fenomenalno. Upad, ono, 350 kuna, ali se fakat isplati. Dolaze ljudi koji vole razne fetiše. Recimo, frajeri u visokim petama, halterima, oni koji briju na *military* fetiš... Tema je guma, pa su svi gumeni, odjeveni u gumu i razne *fantasy* likove... Ne možeš ni ući u klub ako nisi tako obučeni. Baš imaju strogi *dress-code*... Ono, traperice, topići i to – nikako ne prolazi...

– A što ako imaš fetiš na traper?

– Ha-ha-ha, onda može. Ali moraš imati baš jak, jak, jak fetiš na traper...

– Priznaj da ti je roza najdraža boja!

– Ne... Nikad! Najviše volim crnu i crvenu. A roza, narančastu, bijelu, žutu...

mrzim. Zapravo, nosim ja i roza... Ali na maškarama... Tad odijevam roza krinolinu. Ljudi kod nas misle da su gotičari sotonisti, maškare, vještice... Ne trude se uopće shvatiti ih. Puno puta su za mnom vikali: Rugobo, vještico, maškaro, nako... A ja njih moram shvaćati kad se odijevaju u one cajke... kad idu na narodnjake. To me živcira. Mislim, *live and let live*... Da mogu, vratila bih se u viktorijansko doba. Definitivno sam se rodila u krivom stoljeću. Obožavam princeze u volanima, perlicama, čipkama... Ali kad su u crnom. Volim staru arhitekturu... Obožavam dvorce – i kad zaradim milijun kuna kupujem dvorac u Zagorju.

– A nisu te haljine malo nespretne?

– Za ljepotu se trpi. Tko je ikad obavio depilaciju vrućim voskom zna o čemu pričam.

– Što bi ti više odgovaralo: srebrni metak ili glogov kolar?

– Srebrni metak, definitivno... A smrt ne doživljavam kao većina ljudi... Meni je divno sanjariti o tome, maštati... Smrt nije morbidna, to je više neki novi početak i zabavna tema za čavrljanje.

– Jesi li ti vještica? Ili vukodlak, kad si odabrala srebrni metak?

– Nisam vještica, službeno. Ali kad mi netko kaže: "Izgledaš kao vještica", ja odgovorim: "Joj, hvala."

Dakle, volim vještice i ta *vikanska* religija mi je super. U skladu je s prirodom, cijeni se jedinstvo muškarca i žene, majka žena i majka priroda su zakon... Recimo, kad pijemo vino i nazdravljamo, onda malo prolijemo po zemlji i kažemo: Za majku prirodu! I tako... Recimo, super mi je i ljekovito bilje. Vještice su tako liječile, sve su o tome znale, pa su ih fratri proganjali... Kužiš, radi konkurencije su ih... Kršćanstvo mi je lice-mjerno. Volim kako crkve izgledaju, ali sve ostalo – nema šanse. Recimo, nikad se ne bih vjenčala u crkvi. Pa vidiš da izgledam kao antikrist... Ha-ha-ha. Ljudi često imaju tu predrasudu da smo mi sotonisti. To je čista glupost. Baš u toj našoj supkulturi dozvoljene su sve religije i zapravo ona nikome i nije posebno važna.

– Ti imaš svoj biznis pa se i ne trebaš ukalupljivati.

– Da. Bilo bi mi grozno da moram paziti što ću obući na posao... Moje frendice gotičarke, koje rade u banci ili na takvim mjestima, nose korzete ispod bijelih košuljica i sakoa. To mi je super. Inače, želim proširiti biznis. Želim otvoriti butik u centru, samo nikako da nađem prostor. Profesionalno, time se bavim već desetak godina... Ne nabijam cijene, moje mušterije su od srednjoškolkici do ljudi koji briju na fetiše i SM... Tako da imam puno posla. Pripremam reviju, održat će se za Halloween... Izrađujem dvadesetak modela... A svaki korzet ti se sastoji od četrnaest do dvadeset elemenata...

Kad Aždaja reče korzet, primijetim da sam stvarno prodisala sisama.

– Glazba? Izlasci?

– Gothic je jako vizualna supkultura... i nije toliko buntovna kao punk, na primjer. Buntovni smo možda u odjeći. Barem to drugi tako doživljavaju. A sluša se: Scary Bitches, Informatic, Colony 5, Assemblage 23, Apoptygma Bezerk... To ti je sve neki križanac electra i darka. Jer gothic je proizišao iz darka... Pa se, onda, sluša i Joy Division, i Depeche Mode, i The Cure, i Bauhaus, i Siouxsie & the Banshees... Nema baš puno mjesta za ludovanje po Zagrebu. Imaš jedanput-dvaput mjesečno neko okupljanje... Recimo, Tommy Fantazma radi večeri *Twilight* u Boogaloo... Povremeno se nešto događa i u Sisku i u Virovitici, pa odem i tamo.

– Najdraži film? *Fantasy* lik?

– Definitivno *Alien*. A lik? Možda bih izdvojila Amidalu... iz Star Warsa.

– A crna magija?

– Ne, nikako. To ti je čista predrasuda, zaista.

– A bijela? Plizz... Možemo li začarobirati novac? Pa da se razmnožava kao bakterija? Od jedne da nastanu dvije novčanice i tako do dvorca u Zagorju?

– Ha-ha-ha. Nikakva magija. Ja sve to mogu i bez nje... Jer sve ti je to stvar vjere – ako vjeruješ da će ti se nešto loše dogoditi, da te je netko začarao, to će ti se onda baš zato i dogoditi... Tako da ti ja ne vjerujem u čarobiranje... A dvorac? Bum si ga ja kupila, ne brini se... I pozovem te onda na kavu... Može?

